

[Aksel Larsen.]

fejl, blev noget sådant forlangt allerede i det sagnagtigt berømte program „Fremtidens Danmark“ fra 1945, så jeg synes ærlig talt, det er på tide, at man tager fat på at virkeliggøre det.

Der er imidlertid andre spørgsmål, som vi skal gå til valg på. Der er spørgsmålet om valgretsaldere og i det hele taget spørgsmålet om fornøden støtte til ungdommen. Det kommer jeg til at sige et par ord om lidt senere, men jeg vil håbe, at den højtærede statsministers kategoriske udtalelser i Ålborg om, at socialdemokratiet efter valget vil stille forslag om nedsættelse af valgretsaldere til 21 år, vil blive efterfulgt af handling. Hvis det sker, er der nemlig ingen tvivl om, at så vil lovforslaget blive vedtaget, og så vil vi kunne få den nødvendige folkeafstemning så betids, at de 21-årige kan stemme allerede ved førstkommende kommunevalg.

Jeg er ganske klar over, at det kunne ikke lade sig gøre at få denne reform gennemført på denne side af valget, heller ikke selv om det ærede medlem hr. Alfred Jensen her fra talerstolen har forklaret, at det kunne man sagtens nå, for folketingsretten kunne jo vedtage lovforslaget på 14 dage, derefter kunne man på 14 dage lave den fornødne folkeafstemning, og så kunne de 21-årige stemme den 15. november. Det kunne de simpelt hen ikke, når man ikke samtidig ændrer valgloven, hvori der står, at man skal være optaget på valglisten for at kunne udøve sin valgret, og mig bekendt er de 21-årige ikke optaget på valglisten. Men jeg håber altså, at der sker noget efter valget; ellers skal vi naturligvis være til rådighed med at minde socialdemokratiet og andre partier, der nu er gavmilde med løfter over for ungdommen, om, at det er på tide at få valgretsaldere sat ned.

Ja, vi kommer også til at gå til valg på spørgsmålet om vor udenrigspolitik og ikke mindst om vor udenrigshandelspolitik. Jeg skal ikke sige meget om markedsdannelserne og Danmarks rolle i dem, men jeg vil sige det, at det har i hvert fald virket befriende og opmuntrende på mig, at Danmark, så vidt jeg husker for første gang efter krigen, i en af disse internationale organisationer i et spørgsmål af betydning har benyttet sig af sin veto —

måske ikke benyttet sig af den formelt, fordi der ikke var formel afstemning; men da England og visse andre stater i frihandelsområdet ønskede at nedsætte toldsatsene med yderligere 10 pct., var Danmark blandt de lande, som gik derimod, og som var i stand til at forhindre det i henhold til traktatens bestemmelse om, at i et sådant spørgsmål kræves der enstemighed. Jeg er meget glad for, at regeringen her viste tilstrækkelig rankryggethed, pukkede på sin ret til at modsætte sig en nedsættelse af toldsatsene før tiden, hvilket kunne have været til skade for dansk industri og eksport. Jeg ser heri et tegn på, at vort medlemskab af frihandelsområdet kan blive til gavn for os. Det er et spørgsmål om, hvorledes vi selv opfører os, hvordan vi udnytter vor veto, eller hvad man skal kalde det. Det anser jeg for et godt tegn.

Så er der ungdommens uddannelse. Fra alle sider er der udtrykt stor velvilje over for ungdommens uddannelse. Lad os håbe, at velviljen holder sig til efter valget — ikke blot for ungdommens skyld, men også for Danmarks skyld, fordi det har så uhyre stor betydning, at vi følger med i udviklingen, at vi ikke sækker bagud efter andre lande. Det har så uhyre stor betydning, at vi udnytter de menneskelige ressourcer og sørger for, at alle, der har evner og anlæg dertil, får den nødvendige højere og højeste uddannelse.

Før valget er der jo ikke sket så forfærdelig meget, men der er dog sket noget. Man har fra regeringens side påbegyndt uddannelsen af 5 000 unge, eller rettere sagt, man agiterer for, at 5 000 unge skal melde sig og få en 5-årig uddannelse på statens bekostning. Jeg har ikke i den tid, jeg har været i folketingsretten, oplevet noget lignende. Jeg har ikke oplevet, at man har budt ungdommen så favorable vilkår: en 5-årig uddannelse, hvor de unge skal lære et hovedfag og ved siden af det et civilt fag. Første år skal de være en slags elever. De får kun kost og logi og tøj og så 1 200 kr. kontant — tror jeg, det er — men de følgende år kan de komme op på 12 000-14 000 kr. årlig i kontant løn, foruden fri station, beklædning og uddannelse, og når de 5 år er gået, kan de få udbetalt en kontant bonus på 38 000 kr., så de har noget at starte med, Ja, så favorable vilkår kan